

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

התובע:

פלוני
ע"י ב"כ עו"ד רוך לוינטל

נגד

הנתבעת:

פלונית
ע"י ב"כ עו"ד שי סיון ו/או עו"ד זהר פשה אלון

פסק דין

1
2 האם יש לחייב את הנתבעת בפיצוי התובע בגין הגשת תלונה למשטרה בשל אירועי אלימות,
3 שלטענת התובע, לא התרחשו (תלונות שווא). ככל שהתשובה חיובית, מהו הסכום אותו יש לפסוק.

א' – העובדות הצריכות לעניין:

4
5
6
7 1. התובע (להלן: האישה) והנתבעת (להלן: האישה) הם בני זוג לשעבר אשר נישאו זל"ז בשנת 2008
8 והתגרשו זמ"ז בשנת 2016. לבני הזוג נולדו שני ילדים קטינים, בת כ-7.5 שנים ובן כ-5.5 שנים
9 כיום. האישה עוסקת בתחום המחשוב במשרד הביטחון והאישה מועסקת בתחום הבריאות.

10
11 2. ענייניהם של הצדדים נדונו בפניי זה מכבר, לרבות בענייני רכוש ומשמורת הקטינים. עוד
12 מתבררת עתה תביעה נוספת שהגישה האישה כנגד האיש, בעניין שינוי הסדרי השהייה של ילדי
13 הצדדים עם הוריהם, בתמ"ש 2726-07-16.

14
15 3. ביום 18.8.14 פנתה האישה למשטרת ישראל בתלונה כנגד האיש, באומרה כי האיש תקף אותה
16 פיזית (להלן: התלונה הראשונה) וביום 6.11.15 פנתה האישה שוב למשטרת ישראל בתלונה זהה
17 נוספת כנגד האיש (להלן: התלונה השנייה).

18
19 בעקבות שתי התלונות שהוגשו, נחקר האיש במשטרה ואף האישה זומנה למסור גרסה. התלונה
20 הראשונה נסגרה מחוסר ראיות ואילו התלונה השנייה עודנה רשומה כ"פתוחה".

21
22 4. לנוכח הגשת שתי התלונות הנ"ל, פנה האיש לבית משפט זה בתביעה נזיקית, בטענה כי עסקינן
23 בתלונות שווא אשר הסבו לו עוגמת נפש רבה ונזקים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

ב' – טענות הצדדים:

5. להלן עיקר טענות האיש:

א. האישה עוולה כלפי האיש בכך שהגישה נגדו תלונות למשטרה בגין אלימות שלא הייתה ולא נבראה.

ב. התלונות שהוגשו על ידי האישה עולות כדי פרסום של לשון הרע בהתאם לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה- 1965 (להלן: חוק איסור לשון הרע), שמכוחו קמה לאיש הזכות לפיצויים.

ג. האיש זכאי לפיצוי גם לנוכח עולות אחרות שבהן עוולה האישה כלפיו כגון עולות הנגישה, עולות הפרת חובה חקוקה והפרת חובת הלב.

ד. האירועים אשר היוו בסיס ורקע להגשת התלונות על ידי האישה וכעת מהווים רקע להגשת התביעה, הם כדלהלן:

1) התלונה הראשונה – בין הצדדים החל דין ודברים בעניין הוצאה כספית שנדרשה לאישה, בנוכחות ילדיהם הקטינים. המחלוקות בין הצדדים הביאו למריבה קולנית, כשהאישה צועקת על האיש ומתגרה בו על מנת שיפעיל כלפיה כוח פיזי.

האיש לא הגיב לדברי האישה, ובתגובה "הנתבעת אחזה בחולצתו של התובע ומשכה אותו בכוח מהספה, כך שהתובע נאלץ להשתחרר מאחיזת הנתבעת..." (ס' 19 לכתב התביעה), תוך שהיא מטיחה כלפיו כי הוא זה ש'הרים עליה יד' ושכחונתה להזמין משטרה.

מיד ובסמוך לאירוע הנ"ל, האישה התקאהישה למשטרה, התלוננה על אלימות מצד האיש וביקשה מהשוטרים להגיע לדירת מגורי הצדדים. לאחר שיחת הטלפון למשטרה נטלה האישה את הילדים שהיו אחוזי בהלה והלכה עמם לשכנה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 התלונה השנייה – באותו מועד, שחל בשבת, האישה ניתקה ביודעין ובמכוון את
2 ה'פלטה החשמלית' מהחשמל וכן הוציאה את הנורה מהמקרר, על מנת שהאיש,
3 אשר שומר ומקפיד על מצוות השבת, לא יוכל לאכול את ארוחותיו.
4
5 אירוע זה הביא את הצדדים למריבה נוספת ושבעקבותיה האישה הזמינה שוב את
6 השוטרים בטענה כי האיש תקף אותה, כביכול, בלא עוול בכפו. האיש הובא לתחנת
7 המשטרה, נעצר, וכן הורחק מבית המגורים למשך 10 ימים.
8
9 ה. הגשת התלונות על ידי האישה ועצם הרישום הפלילי בגין אותן תלונות מהווה פרסום
10 שיש בו כדי לפגוע בשמו הטוב של האיש ולהטיל דופי באופיו, ואף עלול לפגוע במטה
11 לחמו. הפרסום מציג את האיש באור שלילי, אשר יש בו כדי לבזותו ולהשפילו.
12
13 ו. האישה פרסמה את דבר לשון הרע בפני השכנה שאליה הגיעה עם הילדים בערב המריבה
14 בין הצדדים ביום 18.8.14.
15
16 ז. לא יכולה להיות לאישה טענת הגנה בהתאם לסעיף 15(ג) לחוק איסור לשון הרע, מאחר
17 ותלונותיה הוגשו בחוסר תום לב כשהאישה אף לא האמינה באמיתות התלונות (ס' 16
18 לחוק).
19
20 6. להלן עיקר טענות האישה :
21
22 א. נישואי הצדדים היו בעלי אופי קשה ורווי מתחים. לכן, הקטעים המצולמים ותמלילי
23 השיחות אשר הציג האיש משקפים באופן חלקי בלבד את הלך הרוח, כפי שהתרחש בין
24 בני הזוג, לרבות ומאחר כי האיש עצמו הגיש שתי תלונות למשטרה בגין אלימות שנקטה
25 כלפיו האישה, לכאורה, ותלונות אלו נסגרו אף הן.
26
27 ב. האיש נקט בשיהוי מאחר והתביעה הוגשה כשנתיים לאחר האירוע עצמו.
28
29 ג. האישה פנתה למשטרה כתוצאה ממצוקה שבה הייתה ולמטרות של הגנה עצמית ולכן יש
30 לראות בפעולותיה כפעולות בתום לב.
31
32

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 ד. בעקבות התלונה השנייה אשר הגישה האישה, הורחק האיש מדירת מגורי הצדדים למשך
2 10 ימים, כך שאין מדובר בתלונות שווא.
3
- 4 ה. טענת האיש לפיה התלונות שהגישה האישה עלולות לפגוע באפשרויות הקידום שלו
5 בעבודתו נאמרה בעלמא וללא כל סימוכין.
6
- 7 ו. הסרטון וההקלטות אשר עליהם מסתמך האיש בתביעתו, אינם מהימנים וערוכים לפי
8 רצונו וצרכיו של האיש, אשר פעל במכוון לייצר פרובוקציות מצד האישה.
9
- 10 ז. האירועים המתוארים בכתב התביעה אינם עולים כדי פרסום כהגדרתו בסעיפים 1-2
11 לחוק איסור לשון הרע.
12
- 13 ח. האיש לא הוכיח טענותיו בקשר עם העוולות המיוחסות לאישה כלפי האיש בעוולת
14 הנגישה, עוולת התקיפה ועוולת הפרת חובה חקוקה, ולא הוכח הנזק שנגרם לאיש.
15
- 16 **ג'- דיון:**
- 17
- 18 7. כבר בפתח הדברים אומר כי מצאתי לקבל את התביעה, בחלקה, ולפסוק לתובע פיצוי בגין
19 פרסום לשון הרע על ידי האישה, ואנמק.
20
- 21 8. הגשת תלונות שווא במשטרה בגין אלימות שנוקט מי מבני הזוג במהלך סכסוכים משפחתיים,
22 הוא עניין המצוי בלב השיח הציבורי. מחד יש הסבורים כי ישנה קלות בלתי נסבלת בהגשת
23 תלונות למשטרה בגין אלימות לכאורית בין צדדים לסכסוך המשפחתי, אשר לעיתים מתבררות
24 כטענות בעלמא. מאידך, יש הסבורים כי 'אין עשן בלי אש' וכי בשיטתנו יש להעדיף ולבכר את
25 הגשת התלונות למשטרה או לערכאה המבררת במקרים של הגשת בקשה למתן צו הגנה, על פני
26 אי הגשת התלונות, כדי להבטיח את שמירת ביטחון הציבור בכללותו ואת הצדדים לסכסוך
27 המשפחתי בפרט.
28
- 29 9. בקרב המצדדים בכל אחת מהגישות הנ"ל לא יכולה להיות כל מחלוקת כנה באשר לזכותו של
30 כל מי שננקטה כנגדו אלימות להגיש תלונה במשטרה בגין זאת. יחד עם זאת, וככל שהנילון
31 יוכיח בפני בית המשפט (על מידת ההוכחה, בהמשך) כי התלונה שהוגשה כנגדו הוגשה בלא כל
32 בסיס או רקע עובדתי והיא למעשה תלונת שווא, הרי שתקום לו תרופה.
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

10. כפי שבית המשפט אינו רואה בסלחנות מקרים של אלימות מוכחת, כך גם לא יגלה סלחנות
באותם מקרים מיוחדים בהם הוכח כי לא אירע אירוע אלימות כלל ועיקר. יש לשים לב
ולבחין בין שני מצבים: האחד, מצב בו האלימות הועצמה ונטענה בהפרזה לבין מצב שני, שבו
לא התרחשה כל אלימות ולמעשה, האלימות הנטענת היא בבחינת להד"מ.

ג(1) התלונה הראשונה:

11. הנטל להוכיח כי התלונות שהגישה האישה היו תלונות שווא ולכן הן מהוות לשון הרע, מוטל
על האיש. לשם כך צירף האיש תמלול השיחות בין הצדדים וסרטון שצולם בסמוך להגשת
התלונה הראשונה ואף הצהיר כי לא ביצע כל שינוי בהקלטות (ר' ס' 45 לתצהירו שלא נסתר
בחקירה).

12. האישה, חרף טענותיה הכלליות ביחס לאמינות הסרטון והתמליל, לא הביאה כל ראיה שיש בה
להטיל ספק באמינות הצילום. ב"כ האישה הפנתה בסיכומיה לפסק הדין בתמ"ש (י-ם) 56366-
12-12 פלונית נ' אלמוני פורסם ביום 10.1.16), לפיו על בית המשפט להתייחס בחשדנות
לשיחות מוקלטות אשר מוגשות על ידי אחד מבעלי הדין כראיה להוכחת תביעתו הנזיקית.

אף אם נדרשת חשדנות מה, הרי שלאחר שצפיתי בסרטון התרשמתי כי הוא הוגש כמקשה אחת
ולא הבחנתי כי זה "בושל" או נעשתה עליו עריכה כלשהי, וכפועל יוצא מצאתי לקבלו כראיה
בעלת משקל רב לצורך הכרעה בתביעה שבפניי.

13. בצפייה בסרטון הוידאו אשר צירף האיש עולה בבירור כי האיש לא נקט באלימות כנגד
האישה. בין הצדדים התקיים דין ודברים בעניין ילדיהם כאשר האיש יושב על הספה בסלון
דירת הצדדים ואילו האישה נמצאת במטבח. בשלב מסוים, לקראת תום הסרטון, מתפתח שיח
קולני בין הצדדים שבסיומו מתקשרת האישה למשטרה ומדווחת על אלימות מצד האיש.

14. להלן יובא חלק מתמליל השיחה שקדמה לשיחת הטלפון מצד האישה למשטרה, כפי שצורף על
ידי האיש:

"האיש: תיזהרי, אני לא רוצה לתת לך אחת, תיזהרי.

האישה: תיתן לי, תיתן לי אחת, תיתן לי.

האיש: תיזהרי.

האישה: תיתן לי, תיתן לי אחת, נו, תיתן לי. נו, תיתן. תן, תן, אני רוצה שתיתן.

האיש: תרביצי.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 האישה: אני רוצה שתיתן, קום.
2 האיש: תרביצי, תרביצי ליד הילדים, תרביצי.
3 האישה: קום, תעוף מפה.
4 האיש: בואי, תרביצי.
5 האישה: תעוף מפה, קום. קום, אני אומרת לך, קום" (עמ' 3 לתמלול, ש' 25- עמ' 4, ש' 8).
6
7 ובהמשך ניתן לראות כי האישה ניגשת לטלפון, מחייגת למשטרה ומודיעה על אירוע אלימות:
8
9 "האישה: אני מזמינה לך משטרה, תעוף מפה.
10 האיש: מה, על מה את מזמינה לי משטרה? על מה את מזמינה לי? את מרביצה לי
11 ואת מזמינה לי משטרה, כן?"
12 האישה: (מדברת בטלפון) שלום, אני רוצה בבקשה להזמין משטרה הביתה...
13 מבעלי... אתם באים? הוא מרים עלי ידיים.
14 האיש: מרים עליך ידיים? את משקרת?
15 האישה: קומה ראשונה, דירה 2.
16 האיש: את משקרת?
17 האישה: (לא נשמע) אוהב. תישאר, תישאר בבית, תישאר להירגע.
18 האיש: טוב, בסדר, בואי, אנחנו נראה, אנחנו נראה מי מרביץ למי.
19 האישה: אתם באים?
20 האיש: בסדר.
21 האישה: תישאר, תירגע.
22 האיש: מרים עליך ידיים? כן? בסדר, הנה עכשיו פתאום את בסדר גמור אה?
23 האישה: כן אני בסדר גמור" (עמ' 4 לתמליל אשר צירף האיש, ש' 26-22- עמ' 5 ש'
24 10; הדגשות לא במקור).
25
26 15. בעקבות התלונה הראשונה, זומן האיש למשטרה, נחקר ומסר גרסתו.
27
28 16. האיש נשאל גם בחקירתו הנגדית על אודות האירוע, ועדותו באשר למתרחש לא נסתרה (ר'
29 חקירת האיש בעמ' 29 לפרוטוקול, ש' 6-3 ועמ' 30 לפרוטוקול, ש' 26-18).
30
31 17. האישה העידה אף היא באשר לנסיבות הגשת התלונה הראשונה, אולם לא מצאתי בחקירתה
32 כדי להוכיח את ההיפך ממה ששמעתי וראיתי בסרטון, וכך בחקירתה:
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 "ש. את כותבת בסעיף 29 לכתב ההגנה שההתנהגות שלך היא לצורך הגנה עצמית. צפינו
2 בסרטון והתובע לא תקף אותך, הוא יושב על ספה, לא מתקרב אלייך, המרחק
3 ביניכם כמה מטרים ואת מתקשרת למשטרה בלי שהוא עושה לך משהו. מה פה
4 הגנה עצמית?
5 ת. אני הייתי במצוקה. הסרטון הזה שראיתם, המריבה הזאת שהייתה זה היה השיא
6 מבחינתי, הייתי במצוקה. אני לא גאה בזה שהגענו לאן שהגענו" (עמ' 36
7 לפרוטוקול, ש' 3-7).
8
9 ובהמשך:
10
11 "ש. ...את מסכימה איתי שמריבה שבה קוראים למשטרה, משתמשים במשטרה בעצם
12 לצרכיך הפרטיים, את סתם מזמינה משטרה ומאיימת שתגידי שהתובע הרביץ
13 לך, זה דבר חריג מאד שגם מבזבז כספי ציבור. את מסכימה איתי?
14 ת. אתה מוזמן לשאול גם את הלקוח שלך. הוא עשה אותו דבר והתלונה נסגרה
15 פעמיים. הוא גם התלונן עליי ולא יצא מזה כלום" (עמ' 38 לפרוטוקול, ש' 9-4).
16
17 18. כפי שהתברר מצפייה בסרטון ואף מחקירת האישה, האיש לא תקף את האישה בסמוך להגשת
18 התלונה הראשונה על ידה; תיהנה טעמיה של האישה אשר תיהנה ותהא מצוקתה אשר תהא
19 (ואינני מביע דעתי על כך), אין בכל זאת כדי להוות צידוק או היתר להגיש תלונת שווא. בכל
20 הכבוד, לא אוכל לשעות לטענות האישה ולראות בהן משום הגנה מפני התביעה, לא כל שכן,
21 כאשר אף האישה עצמה מודה לבסוף כי עסקינן בתלונת שווא.
22
23 19. יוער כי בהתאם לתדפיס המידע הפלילי של האיש, התלונה הראשונה נסגרה מחוסר ראיות. אין
24 בדעתי להשיג את גבולה של משטרת ישראל ולשנות מהחלטותיה, אולם לצורך ההליך שבפני,
25 ולאחר שהתרשמתי מנסיבות האירוע, הגעתי לכלל דעה ומסקנה ברורות כי לא דבקה באיש כל
26 אשמה.
27
28 20. לאור כל האמור הריני לקבוע כי התלונה הראשונה היא תלונת שווא.
29
30
31
32
33
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

ג(2) התלונה השנייה:

- 1
2
3 21. עיון בתדפיס המרשם הפלילי של האיש מיום 22.12.15 מעלה כי התלונה השנייה עדיין תלויה
4 ועומדת. האיש טען כי לא צורפו סרטונים להוכחת טענותיו בקשר עם התלונה השנייה מאחר
5 והאירועים התרחשו ביום שבת, שהוא יום המנוחה ושאינן האיש מסריט בשבת ולכן אין להטיל
6 דופי בטענותיו אך בשל מכשול זה.
7
8 22. גרסתה של האישה ביחס לאירועים שהביאו אותה להתקשר למשטרה ולהגיש תלונה הובאה
9 בסעיף 23 לתצהירה. האישה מתארת דין ודברים שהתנהל בין הצדדים ושלאחריו, כפי
10 שמצהירה האישה בלשונה: "אני שלא יכולתי לשאת עוד את המצב, ירדתי למטה כדי להחזיר
11 את הקטינה ... ממסיבת יום הולדת והתקשרתי למשטרה...". הא ותו לא.
12
13 23. בשים לב כי בעניין התלונה השנייה מתבקשת הכרעה בין שתי גרסאות, אשר הינן למעשה
14 "מילה נגד מילה", לא אוכל לקבוע לצורך התביעה דין כי אכן מדובר בתלונת שווא.
15
16 24. אבקש לחדד ענין זה לאמור, כי טענת תרמית או מעילה היא טענה רצינית, שיש בה להטיל צל
17 כבד על נתבע, וכך גם בתביעות בטענה להגשת תלונות שווא, אשר מן הדין להציב רף הוכחה
18 גבוה ולא להסתפק בחציית מאזן ההסתברויות הרגיל במשפט אזרחי בעניינים פחות חמורים-
19 לעניין זה (השווה: ע"א 292/64 משה כהן נ' ירמיהו אשד (פורסם בנבו, 16.3.65), עמ' 416).
20
21 25. לאור האמור, וחרף כי דעתי אינה נוחה מהתנהלות האישה בתלונה הראשונה, לא אוכל לקבוע
22 ממצאים ברורים ביחס לתלונה השנייה וכפועל יוצא, לא אוכל לפסוק לטובת האיש בגין
23 התלונה השנייה.
24
25 26. אציין כי על אף שעל פניו, התלונה הוגשה בגין איומים ותקיפת בן זוג, לא מצאתי בעדותה של
26 האישה כדי לבסס צידוק להגשת התלונה ואולם, כאמור לעיל, לא הוכח ברמת הסתברות גבוהה
27 כי עסקינן בתלונת שווא.
28
29 ג(3) פרסום לשון הרע:
30
31 27. לאור הממצאים שקבעתי לעיל ולפיהם התלונה הראשונה אשר הוגשה היא תלונת שווא, על
32 מנת שהאיש יזכה בתביעתו לפיצוי כספי, עליו להוסיף ולהוכיח כי הגשת התלונה הראשונה על
33 ידי האישה מהווה פרסום של לשון הרע, כמשמעותו בחוק איסור לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול – (1) להשפיל
2 אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם; (2) לבזות אדם בשל
3 מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו; (3) לפגוע באדם במשרתו, אם מהאישה ציבורית
4 ואם מהאישה אחרת, בעסקו, במשלה ידו או במקצועו..."
5
6 עוד קובע סעיף 2 לחוק איסור לשון הרע נקבע את מהותו של הפרסום: "(א) פרסום, לענין
7 לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
8 (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות: (1) אם היתה מיועדת לאדם
9 זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע; (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי
10 היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."
11
12 28. כאמור, האיש טען כי הגשת התלונה על ידי האישה נועדה לפגוע בשמו הטוב, לבזותו ולהשפילו
13 בעיני הבריות.
14
15 30. מסירת תלונה למשטרה לפיה אדם עבר עבירה פלילית כלפי אדם אחר, ובמקרה דנן, תלונה
16 לפיה אישה הותקפה באלימות מצד בעלה, אשר בדיעבד התברר שהיא תלונת שווא, אכן
17 משתייכת, על פניו לקטגוריה של לשון הרע כמובנם בסעיף 1 ו-2 בחוק איסור לשון הרע (ר'
18 לענין זה את פסק הדין של בית המשפט העליון, אשר אליו הפנה אף ב"כ האיש בסעיף 73
19 לסיכומיו, בע"א 7426/14 פלונית נ' עו"ד אורי דניאל (פורסם בנבו, 14.03.2016) ס' 34 לפסק
20 הדין וההפניות שם). עם זאת, מאחר ומדובר בהוצאת לשון הרע בנסיבות שבהן קיים אינטרס
21 חברתי חיוני ב"זרימת מידע" לרשויות החוק, דיני לשון הרע פורשים, באופן מסורתי, "מטריית
22 מגן" מעל ראשיהם של מי שהתלוננו למשטרה, ובלבד שהגישו את תלונתם בתום לב, הכול
23 כאמור בסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע.
24
25 31. סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, קובע כדלהלן: "הפרסום היה בהגשת תלונה של הנפגע
26 בענין שבו האדם שאליו הוגשה התלונה ממונה על הנפגע, מכח דין או חוזה, או תלונה
27 שהוגשה לרשות המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה;
28 ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר הגשתה או של
29 תכנה".
30
31 32. לאור האמור בחוק ובנסיבות העניין הרי שאין מחלוקת כי תלונותיה של האישה הוגשו אל
32 הרשות המוסמכת – משטרת ישראל שהיא הגוף המוסמך על פי החוק לקבל תלונות בעניין
33 אלימות שנקט אדם כלפי משנהו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

1 יחד עם זאת, הוכחת אחת מעילות ההגנה שבסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, אינה סוף הפסוק
2 ועל האישה להוכיח כי פעלה **בתום לב** ובהתאם לחזקה שבסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע,
3 ובתנאי שהפרסום – הגשת התלונה "לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות..."

4
5 **ג(3) האם האישה פעלה בתום לב?**

6
7 33. כדי לעמוד על אופן פעולותיה של האישה יש לחזור ולצפות בסרטון שקדם להגשת התלונה
8 הראשונה ולהזכיר כי בסרטון זה רואים מריבה קולנית בין הצדדים, בעיקר מצד האישה, וכי
9 בשיאה פונה האישה למשטרה בטענה כי בעלה תקף אותה, ובלשונה: "הוא מרים עליי ידיים",
10 בעוד שבמציאות האיש לא נקט כלפי האישה באלימות בטרם הגשת התלונה או אף בסמוך לה.
11 לדברים אלו יש לצרף את דברי האישה בחקירתה (ר' סעיף 17 לעיל והציוטות המובאים שם)
12 ומהם עולה כי אף האישה עצמה מודעת לכך שאין אמת בתלונתה הראשונה.

13
14 34. לאור כל האמור, הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי האישה לא פעלה בתום לב, ולמעשה פעלה בחוסר
15 תום לב, בעת הגשת התלונה הראשונה ולכן לא יכולה לעמוד לזכותה החזקה שבסעיף 16 לחוק
16 איסור לשון הרע וההגנה שבסעיף 15(8) לאותו החוק.

17
18 35. יודגש, זכותו של כל אדם שלא לרצות עוד בקשר עם בן זוג אשר נוקט כלפיו באלימות, מסוג
19 כלשהו תוך הפרת זכותו החוקתית לחיי שלוה וללא כל איום על גופו או ביטחונו האישי
20 (השווה, חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו). יחד עם זאת, ואף במקרים בהם יש להידרש להגנה
21 שמקנה סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע, יש לשים על כפות המאזניים גם את זכויותיו של
22 הצד השני שלא להיות מוטred מהגשת תלונות למשטרה על שלא עוול בכפו, וכן את זכותו שלא
23 יפורסם עליו לשון הרע, אשר עלול לפגוע בו, בשמו הטוב או לבזותו, ולשם כך יש לפנות לסעיף
24 16(א) לחוק איסור לשון הרע.

25
26 במאזן הזכויות ושקלול כל הנתונים והראיות שבפניי סבורני כי בנסיבות המקרה דגן קיימת
27 הצדקה לקבוע שהאישה, על אף כי לאחר ששבת וצפיתי בסרטונים סבורני כי אף אם פעלה
28 מתוך מצוקה כלשהי, פעלה שלא בתום לב בעת הגשת התלונה הראשונה.

29
30 36. לאור המקובץ, יש לראות בתלונה הראשונה משום פרסום המהווה לשון הרע אשר בגינו לא
31 עומדת לנתבעת ההגנה שבסעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע ו/או חזקת תום הלב שבסעיף 16
32 לחוק איסור לשון הרע.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 ג(4) הנזק ושיעור הפיצוי שיש לפסוק לטובת האישה:
- 2
- 3 37. באשר לפיצוי הכספי שעל בית המשפט לפסוק; כל אימת שנקבע כי נתבע פרסם לשון הרע כנגד
4 תובע, וכשלא קיימת הגנה לפי החוק, נקבע בסעיפים 7א(ב) ו7א(ג) לחוק איסור לשון הרע
5 כדלהלן: **"במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע**
6 **שלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק; במשפט בשל עוולה**
7 **אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב**
8 **את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת**
9 **נזק"**.
- 10
- 11 38. חרף כי על פי החוק לאיסור לשון הרע, אין מוטלת על האישה הוכחת הנזק שנגרם לו כתוצאה
12 מהפרסום נשאל האישה בחקירתו לעניין זה וכך השיב:
- 13
- 14 **"ש. איזה נזק נגרם לך מהגשת התלונה במשטרה?**
15 **ת. יש לי רישום פלילי. רשום לי משהו במשטרה, אני צריך לבדוק מה רשום זה. שנית,**
16 **אם בעבודה זה יתגלה אני עלול למצוא את עצמי מפוטר מהעבודה.**
17 **ש. כתבת למשל שפנית לעו"ד, שילמת לו? עברו שנתיים מאז. נגרם לך נזק?**
18 **ת. נזק נפשי. נגרם נזק לילדים. הילדים שלי וזה משליך עליי. הילדים מתנהגים**
19 **אחרת. אני לא יודע איך הם מתנהגים כשהם עם האם בבית. זה עוד נדבך. אם**
20 **בעבודה עושים חקירה קטנה, אני עלול להיות מפוטר וזה נזק חמור שאני חי בין**
21 **הטיפות"** (עמ' 31 לפרוטוקול, ש' 1-7).
- 22
- 23 39. עוד טען האישה כי עצם פרסום דבר הסכסוך והגשת התלונה הראשונה למשטרה, על ידי האישה
24 לשכנה של הצדדים מיד ובסמוך לאירוע גרם אף הוא נזק לאיש. בעניין זה נשאלה האישה
25 בחקירתה ודבריה חיזקו את טענותיו של האישה (ר' עמ' 34 לפרוטוקול הדיון, ש' 20-15). לנוכח
26 חקירת האישה הגעתי לכלל דעה ומסקנה כי האישה אכן שיתפה את השכנה אודות המאורעות
27 שקדמו להגשת התלונה במשטרה על ידה, וכי גם בכך יש כדי להוות פרסום של לשון הרע אודות
28 האישה, אף שלא באמצעות הגשת התלונה למשטרה.
- 29
- 30 40. עוד יש להוסיף כי חרף הפצרותיו הרבות של האישה כלפי האישה במהלך ההליך וחרף ניסיונותיו
31 של בית המשפט להביא הצדדים לכדי הבנות, **האישה לא הביעה כל חרטה על מעשיה** (ר' עמ'
32 39 לפרוטוקול, ש' 30-25 - עמ' 40 ש' 6).
- 33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 41. לאור האמור, יש לקבוע את סכום הפיצוי בהתאם לכללים שבחוק איסור לשון הרע, הפרמטרים
2 שנקבעו בפסיקה ולאור כל הנתונים העובדתיים אשר הוצגו בפניי.
3
- 4 42. בע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' נתן שרנסקי (פורסם בנבו, 4.8.08; להלן: פרשת ד"ר נודלמן), נקבע
5 כי: "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול לפגוע בנכס היקר ביותר לאדם - שמו הטוב וכבודו
6 כאדם בעיני עצמו ובעיני זולתו. היא ביטוי העלול להכתיים את אישיותו בעיני הזולת, ולפגוע
7 בביטחונו הפנימי גם כלפי עצמו. היא דבר העלול להרוס במחי יד, וכהרף עין, שם טוב שנבנה
8 ועוצב במשך שנים רבות באופן שלא ניתן להחזירו לקדמותו, וכל פיצוי כספי לא ייטיב באופן
9 אמיתי את הנזק שנגרם. פגיעתה של הדיבה רעה לא רק כלפי מושא לשון הרע עצמו, אלא גם
10 כלפי סביבתו הקרובה - משפחתו, ילדיו וידידיו. היא עלולה לפגוע קשות בנפש האדם, וכן
11 בעיסוקו ובמעמדו החברתי והכלכלי. היא עלולה לפגוע פגיעה ללא תקנה בטעם חייו ובאיכות
12 חייו" (פיסקה 16 לפסק הדין). באשר לתכלית שבפסיקת פיצוי לנילון קבע בית המשפט העליון
13 בפרשת ד"ר נודלמן כי התכלית הראשונה היא תכלית תרופתית דהיינו, הרצון להביא את הנפגע
14 למצבו כפי שהיה בטרם פרסום לשון הרע (שם, בפסקה 52). התכלית השנייה היא תכלית
15 עונשית (שם, פיסקה 53), אשר טומנת בחובה את ההיבט העונשי - הרתעתו.
16
- 17 43. שיקולים נוספים שעל בית המשפט לשקול בבואו לפסוק את הפיצוי לתובע נוגעים למידת
18 הסטייה המוסרית והחברתית של הנתבע מהתנהגות נורמטיבית, גם אם אין לסטייה זו השלכה
19 ישירה על היקף הנזק שנגרם לתובע, אלא ברמת השיח הציבורי (פרשת ד"ר נודלמן), פיסקה
20 59). בנוסף לכך נפסק כי שיקול נוסף שבית המשפט יביא בחשבון בעת פסיקת פיצוי לתובע
21 מצדיק התייחסות גם לזהותו של המפרסם, למצבו הכלכלי והאישי ולשאר גורמים רלבנטיים
22 שעשויה להיות להם השלכה חשובה על השגת תוצאה צודקת בקביעת שיעור הפיצוי (שם,
23 פיסקה 73).
24
- 25 44. בעניין שיעור הפיצוי שעל בית המשפט לפסוק בגין פרסום של לשון הרע במסגרת סכסוך
26 משפחתי נקבע בעמ"ש 47311-10-13 פלוני נ' פלמונית (פורסם בנבו, 19.5.14; להלן: פרשת
27 פלוני) כדלהלן: "...כאשר עסקינן בסכסוך משפחתי, שומה על בית המשפט לנקוט משנה
28 זהירות בבואו לפסוק פיצויים בגין פרסום לשון הרע. סכסוכים מסוג כזה הם מטבע הדברים
29 טעונים מאוד מבחינה רגשית, ועלולים לגרום ביטויים חריפים שנאמרים בסערת רגשות. גם
30 כענין שבמדיניות, אין לעודד צדדים לסכסוך משפחתי להגיש תביעות לשון הרע בגין כל ביטוי
31 פוגע שנאמר על ידי הצד שכנגד, שאם לא כן, בתי המשפט לענייני משפחה יוצפו בתביעות
32 לשון הרע לרוב. יחד עם זאת, לכלל הזה ישנם יוצאים מהכלל, ודומה כי המקרה הנוכחי הינו
33 דוגמא מובהקת ליוצא מן הכלל..." (שם, עמ' 17).
34

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 באותו מקרה פסק בית המשפט המחוזי פיצויים בסך של 100,000 ₪ כנגד הבעל אשר בשלושה
2 מקרים שונים, פנה למשפחת האישה ואמר להם כי היא בוגדת בו, כאשר בהזדמנות אחת,
3 הדברים נאמרו בנוכחות ילדיהם המשותפים.
4
- 5 45. במקרה דנן הפרסום לא הופץ בתפוצה רחבה, אלא מדובר בתלונה אשר הגישה האישה לרשות
6 המוסמכת (ובנוסף לשכנה של הצדדים אולם עניין זה לא התברר דיו ואף לא נטען בסיכומי
7 האיש, משל נזנח על ידו), ושוכנעתי כי בעטיו של הפרסום נגרמה לאיש עוגמת נפש רבה ואף
8 סיכון באובדן מטה לחמו מאחר והאיש עובד במשרד הביטחון, כשאף לשיטת האישה לאיש
9 "משרה מכובדת" (ר' ס' 4 לתצהירה), ולפיכך לעניין זה חשיבות עודפת. יחד עם זאת ומאחר
10 וסבורני כי התביעה הוגשה במידה מסוימת של שיהוי (למעלה משנה וחצי לאחר התלונה
11 הראשונה), ולאור יכולתה הכלכלית של האישה הרי שיש לתת לעניינים אלו משקל בעת פסיקת
12 הפיצוי הכולל.
13
- 14 46. בעת פסיקת הפיצוי, יש ליתן את הדעת גם לעוגמת הנפש שנגרמה לאיש כתוצאה מהגשת תלונת
15 השווא. אדם, כל אדם, לא כל שכן אדם מהיישוב ללא עבר פלילי, אשר חי חיים נורמטיביים,
16 יחוש צער כבד ועוגמת נפש קשה מהצבתו כחשוד באלימות, לא כל שכן באלימות במשפחה.
17 החשש מהליכים פליליים, כמו גם הפיכתו של התובע מאיש סתם לחשוד, התייצבותו לחקירה
18 במשטרה, גביית עדותו וכיוצ"ב, כל אלה הסבו לו לעוגמת נפש קשה ולצער שיש להביאם
19 בחשבון.
20
- 21 47. לאור האמור ולאחר שהבאתי בחשבון את התכליות שבפסיקת פיצוי לתובע יחד עם יתר
22 השיקולים הרלוונטיים, לרבות את עוגמת הנפש הקשה שנגרמה לאיש לנוכח הגשת תלונת
23 השווא מצאתי לנכון לפסוק לטובת האיש, בגין הפרסום שעשתה האישה ואשר מהווה לשון
24 הרע, סכום פיצוי כולל בסך של 30,000 ₪.
25
- 26 **ג(5) עולת הנגישה:**
27
- 28 48. בבחינת למעלה מן הצורך אתייחס אף לטענה זו; סעיף 60 לפקודת הנזיקין קובע כי: "נגישה
29 היא פתיחתו או המשכתו של הליך נפל - למעשה, ובזדון, ובלי סיבה סבירה ומסתברת - של
30 הליך נפל, נגד אדם, בפלילים או בפשיטת רגל או בפירוק, וההליך חיבל באשראי שלו או בשמו
31 הטוב או סיכן את חירותו, ונסתיים לטובתו, אם היה ההליך עשוי להסתיים כך; אך לא תוגש
32 תובענה נגד אדם על נגישה רק משום שמסר ידיעות לרשות מוסמכת שפתחה בהליכים".
33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

1 במקרה דנן תביעתו של האיש מתבססת על עצם הגשת שתי התלונות על ידי האישה למשטרת
2 ישראל אשר לדידו מקימות עוולה בהתאם לסעיף 60 לפקודת הנזיקין. בעניין הגשת תלונות
3 למשטרה קבע בית המשפט העליון בבג"ץ 64/91 סלים חילף נ' משטרת ישראל, פ"ד מז (5) 653
4 (1993) עמ' 659, כי עצם הגשת התלונה אינו מספיק לשם הוכחת עוולת הנגישה מתוך הנחה כי
5 עצם מסירת המידע לרשות המוסמכת והמשך נקיטת הליכים של אותה רשות מנתקת את
6 הקשר בין התלונה לבין הנזק שנגרם לתובע, ובעניין זה ר' גם פסק דינו של סג"נ (כתוארו אז)
7 כב' השופט ש' שילה בתמ"ש (ת"א) 57199-11-14 וההפניות שם.

8
9 המסקנה היא שלא ניתן לקבוע שהגשת התלונות על ידי האישה עולה כדי עוולת נגישה ומצאתי
10 לדחות את טענת האיש בעניין זה, לא כל שכן כאשר נפסקו לאיש פיצויים בגין אותה עוולה.

ג(6) עוולת הפרת חובה חקוקה ועוולת התקיפה:

11
12
13
14 51. עוד בבחינת למעלה מן הצורך, וכאמור לעיל, עיקר התביעה מבוסס על הסעד הכספי ללא
15 הוכחת נזק בהתאם לסעיף 7א' לחוק איסור לשון הרע, בעוד שנזקים ממשיים נטענו בלשון רפה
16 ולא הוכחו כדבעי ועל כן אין להידרש לטענות האיש באשר להפרת חובה חקוקה ולעוולת
17 התקיפה ולנזקים שלא הוכחו ולו בראשית הוכחה, כשאף האיש עצמו בסיכומיו טוען רק לעניין
18 עוולת התקיפה ולא מסכם טענותיו בעניין עוולת הפרת חובה חקוקה משל זנח את טענתו בעניין
19 זה.

20
21 52. אשר על כן מצאתי לדחות רכיבים אלו בתביעה.

ד' - סיכומם של דברים:

22
23
24
25 53. מקרה זה הציג בפני מציאות לא פשוטה בה מחליטה נתבעת לעשות שימוש פסול במשטרת
26 ישראל, תוך שהיא מצהירה בפני המשטרה כי התובע תקף אותה. מלבד נפסדות הדברים כלפי
27 התובע כניזוק העיקרי, אין להתעלם גם מהנזק חברתי שבמעשיה אלו של הנתבעת.

28
29 54. בימים אלו בהם משטרת ישראל מקדישה כוחות ומשאבים רבים לטובת כלל הציבור, וביתר
30 שאת, היא שותפה מלאה למיגור האלימות כנגד נשים, הרי שלא ניתן לראות בעין יפה הטרדת
31 המשטרה, גזילת משאבים שהיו אמורים להיות מופנים לטובת שמירת הסדר הציבורי והכל
32 במסגרת סכסוך משפחתי שאין לו דבר על התלונה שהוגשה.

33

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 16092-04-16 פלוני נ' פלונית
לפני כבוד השופט יהורם שקד

- 1 55. למען הסר ספק, בבואי לפסוק את סכום בפיצוי לתובע, לא לקחתי בחשבון עניינים אלו, אלא
2 פסיקתי מבוססת על העניין שבין התובע לבין הנתבעת בלבד. מצאתי לנכון לציין האמור לעיל,
3 ולו משום הצבת תמרוך נוסף בפני כל מי שישקול פעולה דומה.
4
5 56. בשולי הדברים אולם לחלוטין לא בשולי חשיבותם, מצאתי שוב להביע צער על כי האישה לא
6 מצאה לנכון להתנצל על מעשיה. לעיתים, סבור המעוול כי היה ויתנצל הרי שיהא בכך כדי
7 להודות באשמתו, אולם במקרים מסוימים, שמקרה זה נמנה עליהם, ייתכן וטוב היה לנתבעת
8 לשקול גם את היתרון שהבעת צער ובקשת סליחה כנה.
9
10 57. אשר על כן, הריני להורות כדלהלן:
11
12 א. הנתבעת תשלם לתובע סך של 30,000 ₪.
13 ב. מאחר ומצאתי כי דין התביעה להתקבל, בחלקה, ולאור מכלול הנסיבות שבתיק זה,
14 לרבות אי התייצבות המצהירה מטעם האישה והגשת מסמך לסיכומי האישה אשר לא
15 צורף במסגרת ההליכים, מצאתי לחייב את האישה בהוצאות שכ"ט עו"ד בסך של
16 10,000 ₪.
17 ג. כל הסכומים ישולמו בתוך 15 ימים, אחרת יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום
18 ועד למועד התשלום בפועל.
19 ד. ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.
20 ה. המזכירות תואיל נא לסגור את התיק.
21
22 ניתן היום, ו' שבט תשע"ז, 02 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.
23

יהורם שקד, שופט

24
25